

ÂTIF BEDİR

ZEYTİNDAĞI

Dünya yaratıldı, ben yaratıldım
acılarım kadar yaşım,
yaşım kadar eski acılarım
çağlar eskidi, ben eskidim
gördüm buradan her şeyi
dayanılacak gibi değildi gördüklerim

Çoğu zaman düşündüm,
iyi ki buradayım
gördüm her şeyi
Süleyman, mabedini karşıma dikti
önümden geçti Belkıs'ın tahtı
son Uyarıcı geldi bir gece
o kutlu saatlerde göklere aktı
gecelerin en kutlusuydu o gece

Bilenler bilir beni
yaşlandım, dünya yaşlandı
yaşlandım arttı yüküm
selamını aldım İstanbul'un
Mekke'nin, Medine'nin
sana baktım ey şehir!
yeryüzünün bütün şiirleri sönük kaldı
bütün çocukları öksüz
sana baktım kör oldum

Ey yeryüzünün bütün şairleri!
toplının limon ve zeytin ağaçları altında
ey yeryüzünün anneleri toplanın
Meryem'in gölgesi düşün yüzünüze
ey yeryüzünün babaları toplanın
limonun sarısı, portakalın kokusu
üzümün tadı
incir ve zeytine yapılan andda toplanın

Bir gün batıdan geldiler
yeniden başladı yasım
ben ki Ömer'in şehri
İsa'nın ve Süleyman'ın,
Davud'un ve Musa'nın şehri
bir gün batıdan geldiler
bir daha geldiler, bir daha
yağmalandı içimde biriken Ömer
yakıldı, yıkıldı sevgili şehrim
ey karşımda duran hüznün mabedi
ey karşımda duran tutuklu şehir
bekle umutla
bekle ki gelsin yeniden bir Selahaddin

